

Impressie van de excursie naar Winterswijk op zaterdag 5 juni 2010

Op deze zonnige dag stond ik al vroeg gepakt en gezakt klaar voor mijn 1e excursie sinds mijn hernieuwde lidmaatschap.

Niets vergeten? Nee; zelfs zonnebrandcrème zat in mijn tas.

Heel luxe; Conny haalde mij op en na een gezellige rit en het aanmelden bij de receptie kon het zoeken beginnen.

Ik had al snel de volgende strategie ontwikkeld; aanklampen bij mannen die druk aan het hakken waren in de bovenste lagen van de groeve. Nooit te oud om te leren..

Zij legden mij uit waar en in welke lagen te zoeken naar fossielen. Wat wilde ik vinden? Botten; vissenschubben of dinosaurus afdrukken?

Ik werd er hebbertig van. Alles natuurlijk.....

Ik was als tiener wel in de oude groeve (nu gesloten) geweest en had slechts! pyriet en afdrukken van waterdruppels, golfjes en schelpjes gevonden.

Het contact met de mannen was gezellig. Nonchalant gooiden ze het ene stuk na het andere weg onder het mom; niet mooi genoeg. Ik dook gelijk op de weggegooiden resten.

Wat had ik dit lang niet gedaan en wat voelde het weer vertrouwd om lekker vies te worden en de spanning te voelen of de gespleten steen ook iets bevatte.

Ik leende mijn zonnebrandcrème uit aan rode nekken en schouders en kreeg in retour een mooie vissenschub en instructie hoe dinosaurusafdrukken eruit zagen. Kreeg ook een stuk dat met een kritische blik afgekeurd werd.

Opmerking; och, ik heb er al zoveel....Je moet selectief zijn.

Ik was kinderlijk blij met het afdankertje.

Omdat deze dag toch ook een sociaal gebeuren was, keerde ik telkens terug naar ons groepje bestaande uit Louis, Wim, Conny, Alie, Frans,;ook om hun vondsten te bekijken.

Tussendoor moest er heel veel gedronken worden vanwege de hitte want schaduw was er niet meer te vinden.

Daarna ging ik eens op zoek naar een andere interessante hakker (in dit geval Belg) die uitleg gaf over dinosaurus afdrukken. Hij spleet grote platen die kriskras verspreid lagen bovenop de randen van de groeve. Er zaten meerdere afdrukken op de grote plaat. Wim Otten kreeg van hem nog een pootafdruk..

Het ging mis toen deze Belg een mooie duidelijke afdruk vond van voorpoten waarop je de huidstructuur nog kon zien.

Toen kwam ik ineens te dichtbij, wat resulteerde in de volgende opmerking: "Mevrouw, ik zou het appreciëren als u ginder wilt gaan zoeken. U bent op mijn plekje aan het zoeken"

Tja...je kunt je ook te veel opdringen. Het gezelligheidsaspect was weg en buiten zoeken en vinden is dat net zo belangrijk. Dus droop ik af en deelde mijn afwijzing aan ons groepje mee.

Later vond ik daarboven zelf nog duidelijke afdrukken van poten en dat is natuurlijk veel mooier dan iets krijgen.

Krantenpapier (wel vergeten) om mijn vondsten in te pakken kreeg ik van Louis en voldaan keerden we huiswaarts.

Conny en ik hebben gezellig iets gedronken op een terrasje en toen kwam er een eind aan een heel geslaagde dag.

Thuis komend moest ik mijn vondst bijna uittekenen: Ja, was de reactie; bij een bepaalde lichtinval konden ze wel iets zien???

Wist ik het zeker? En een dinosaurus; had die zulke kleine pootjes???

Deze dag is zeker voor herhaling vatbaar. Ik heb ervan genoten. De zoektocht is weer ontbrand..

Op naar Markelo op 2 juli...

Angelieke van de Graaf.